

ЖИВОТНА ПРИКАЗНА - ИНТЕРВЈУ

Проект: Е-МОТИОН – Потенцијалите на високата чувствителност (2018-1-PL01-KA201-051033)

Име/презиме: *ТЕУТА АЈДИНИ-ЈЕГЕНИ*

Возраст: *57*

Пол: *Женско*

Земја/град: *Скопје – Република Северна Македонија*

Професија: *(пример: наставник, ментор наставник): Актерка на Академијата за Драмски Уметности-Скопје*

Сеќавање #1

Детство – јас во семејство

Те молам, кажи ми за твоето детство.

1. Кои искуства од детството можете да ги наречете најубави, а што ви е најтешко?

Зборот детство го има најубавото значење, искреноста, невиноста, убавината, љубовта во него. Моето детство беше исполнето со љубов, без многу скапи играчки, едноставни играчки, освен една или две кукли, но сепак со многу пријатели и роднини. Можам да кажам дека моето детство беше исполнето со многу улични активности. Игравме многу, секако со многу расправи во него, но брзо ги надминавме овие работи. Секако дека имаше и лоши моменти од детството, со многу моменти на кавги помеѓу пријателите за кукла или една неправда во играта, но пред сè потсетувам родителската љубов, што никогаш не ми недостасуваше. Јас дури и немав насилство во семејството, ова е што ме натера да се чувствувам подобро. Можам да нагласам дека бев многу чувствително дете, таква сепак сум, нема промена во емоциите што ги имав од детството, исто така со оваа чувствителност влијаеше на моите активности како дете.

Имав многу љубов како дете, ги споделував моите облеку со моите пријатели, ги споделував и играчките со нив, можам да кажам дека бев дете со многу емоции и многу одговорност. Честопати се чувствував навредена кога имаше неправда, можеби од обвинение од дома или од неправда за време со игрите со пријателите и знаев да реагирам малку посилно за да ја покажам мојата невиност. Верувам дека не сум направил неправда на никого, можеби е ненамерно или нешто премалку за да можам да се бранам, но сигурена сум дека не сакав на никому да му правам неправда. Можев да врескам, можев да плачам, сè додека не покажев дека сум во право, можеби бев малку погласна, но сега се контролирам. Можам да кажам дека најчесто добивав најголеми обвинувања од мајка ми, која мислеше дека јас сум таа што правела неправда, можеби од еден сосема поинаков менталитет наследен од нејзиниот круг или образованието што го добила од макеата со која пораснала како сираче или затоа што бев женско и таа велеше дека е полесно е девојче отколку со момчињата да обвини, дека таа не го сторила тоа со моите двајца браќа.

2. Во кои аспекти бевте слични со вашите врсници и како се разликувавте од нив тогаш?

Кога зборуваме за сличност помеѓу моите врсници, ние бевме релативно слични, финансиски слични, но сепак во него имаше многу разлики затоа што сите доаѓавме од сосема различни семејства од другите националности, од сосема друг менталитет. Од детството се сеќавам на некои мои солзи кои денес се уште ги паметам и сеуште се прашувам зошто го направив тоа. Таа не рече не, но знаев дека не може да го стори тоа. Еден ден еден наш сосед дојде да продава работи што ги купил од странство, имал неколку влечки кои многу ми се допаднаа, биле многу скапи и јас ги зедев од него и ги однесов кај мајка ми, и и реков дека ги купив за мене, иако знаев дека таа не може да ми ги купи, и дека се скапи, но јас ги сакав. Во меѓувреме, мојата пријателка рече дека ќе ги купи, бидејќи имала пари, и не го заборавам овој момент. Се сеќавам на местото, се сеќавам на настанот и плачев повеќе отколку што мајка ми ми рече дека ќе ги купи и ме погледна и знаев дека не можеше да ги купи, плачев од ситуацијата што се создаде.

3. Со што се гордевте? Што ти беше тешко?

Горда за мојата позадина, горда на професијата што ја имаше татко ми, горда на можноста да се изразам пред пријателите, имав талент што не го поседуваа тие, и тоа секогаш ме правеше да бидам поразлична од другите. Честопати се фалам дека знаев да го имитирам општеството и да ги натерам другите да се смеат на она што имав можност да го направам. Горда сум за можноста за блискоста што ми ги овозможи семејството, можноста да имам многучлено семејството и нашите контакти што ги имавме и секако бевме дарежливо семејство, нашиот дом беше преполн со луѓе, луѓе кои често доаѓаат за своите потреби, со пријателства кои ги имав од сите оние луѓе, и што научив многу од нив повеќе, за разлика од моите пријатели кои не беа блиски со членовите на нивното семејство. Се гордеам што ми беше дадена можноста на моите пријатели да ме испратат на места каде што нивните родители не може да ги пуштат. Бидејќи татко ми беше актер и актер со добра кариера и јас постојано бев присутна на неговото работно место, ми овозможи и да уживам во театарот, што беше место од каде можеше да научиш толку многу. Се гордеам со односот помеѓу татко ми и мене, затоа што тој имаше сосема поинаков однос што веројатно го немав со мајка ми, кој беше повеќе поврзана со моите браќа, можам да ја опишам како неискажлива гордост од еден поглед во однос на тоа како сметаат татко и ќерка. Тој почина многу рано, но ме остави со багаж, приказна која ретко кој може да ја поседува.

4. Гледајќи назад, што би сакале да промените во вашето детство, ако можете?

Секако дека неможноста да се вратам назад е голема, можеби би сакала да ја имам самодовербата што ја имам сега, да имам можност што можам да ја искажам, овој авторитет и сите други работи што би придонеле за подобрувањата на детството, но бидејќи овие недостасуваат, јас сè уште постојам со таа носталгија што ја имав и затоа моето детство за мене многу убаво.

Сеќавање #2

Образование: училиште - студии

Те молам, кажи ми за периодот на твоето образование.

1. Кои искуства можете да ги наречете најубави, а што ви е најтешко?

Кога имав шест години, моите родители решија да ме запишат во градинка. По престојот во градинка, се запишав во прво одделение, многу добро се секавам на мојата учителка кој четири години ме чуваше во нејзината училница, нејзиното име беше Јорданка, јас брзо станав нејзина сакана ученица и немаше никаква промена или пристап кон мене, иако јас беше единствена Албанка во училиштето каде што учев, затоа што сите ученици зборуваа на друг јазик од мојот, македонскиот. После тоа продолжив во петто одделение, имав сосема поинаква учителка, а таа продолжи со истиот однос што го имаше мојата прва учителка, јас бев одличена ученичка.

2. Во кои аспекти бевте слични со вашите врстници и како се разликувавте од нив тогаш?

Бев вклучена во различни активности и секогаш бев активна, активна во однос на драмата, во музичка секција, бев многу активна, одличен ученик бев, се разликував од другите со овие активности и ги правев сите свои наставници и пријатели за себе затоа што имав талент што го немаа другите. По завршувањето на основното училиште, се запишав во средно училиште, исто така успешно матурирав. По завршувањето на средното училиште, дојде време да се запишам на Академијата за Драмски Уметности, не знам како помина моментот на аудицијата што беше направен за запишувањето на универзитет, и бидејќи решв да станам актерка, на надлежните на Албанскиот театар им стигна до веста дека сакав да станам актерка, и бидејќи сум ќерка на актер што работеше таму, тие ме поканија да работам во албанскиот театар. На театарот му беа потребни многу млади женски актери, затоа што чувствува недостаток на млади албански актери. Но, им реков еден ден дека не се чувствувам добро и не можам да му простам на себе за едно нешто што можам да го направам. Можеби бев малку повеќе феминистка во себе, со енергија за која секогаш се борев, без предрасуди за себе, без страв од себе, не можам да го сторам тоа. Бев сигурен дека ќе бидам многу успешна таму, дека имав талент што не може да ми претставува никаква пречка, ја напуштив работата и се запишав на следната аудиција што беше на академија, имав извонреден успех, ме прифатија сите предавачи, без да мислат дека сум албанска и не можам да го сторам тоа, но јас бев успешна и од моите колеги кои беа од македонска националност, и завршав со многу поголем успех од другите.

3. Со што се гордевате? Што ти беше тешко?

Горда сум што сум прва албанска девојка која дипломирала на Академијата за Драмски Уметности и тоа ме натера да се чувствувам уште по гордо, горда сум во моќта што ја имав, да се соочам со предизвикот, да се плашам дека немав финансиски средства и морав да го набавам моето плата и потоа да ја платам цената многу подоцна, но јас се чувствував еднаков со сите други во време кога може да се образуваш и да останеш необразован. Сакав да го истакнам моето место, како што е Дебар, каде жената постојано си го правеше својот пат, своето образование да не заостанува.

4. Ако можете да промените нешто во врска со пеиродот на вашето образование, што би било тоа?

Ако требаше да сменам нешто во школувањето, би ја сменам мојата одговорност. Требаше да ја имам малку повеќе, ќе ставав поголем акцент на сите работи со кои се соочував. За полесно поминам, или полесно да завршам, повеќе би била посветена на некои работи за кои подоцна ќе бев подготвена да дадам одговор на моите деца, затоа што јас имав други тенденции во професионалните ангажмани, тие студираат на сосема различни факултети и се различни од мојата професија и не можев да им помогнам во студиите. Мојот сопруг им помагаше, зошто јас бев ангажирана во она што го работев.

Сеќавање 3#

Професионална работа

Те молам, кажи ми за периодот на твојата професионална работа.

1. Кои искуства можете да ги наречете најубави, за кои сметате дека ви беше најтешко?

Како најубаво искуство ми беа првите чекори кога се појавив во театарот, тоа беше нешто што го чекав со години, размислувајќи за ова од уште основно училиште. Најтешкото искуство беше моментот кога сеуште немав завршено Академија за Драмски Уметности, се чувствував лошо затоа што сите беа зо завршени студии, а јас не, затоа што немав економските услови за да платам па морав да работам за да го

поддржувам семејството. Но, сега работам во Академијата многу сум среќена за успехот што го постигнав.

2. Во кои аспекти бевте слични на вашите колеги и како се разликувавте од нив?

Јас бев единствената албанска актерка на Академијата за Драмски Уметности во Скопје, во тоа време.

3. Со што се гордееше? Што ти беше тешко?

Горда сум на тоа што бев прва албанска девојка која дипломирав на Академија и тоа ме натера да се чувствувам посамоуверена. Играв во многу главни улоги, добивав многу награди, работи што сè уште ги имам и во ова време.

4. Ако можете да промените нешто за овој период, што би промениле?

Би менувал многу работи, но тоа не беше во моја моќ, јас бев во период на транзиција. Во период кога решив да создадам свое семејство, да станам родител, да се грижам за моето семејство, мојата неспособност за промената беше многу мала, затоа што тоа не зависеше од мене, зависеше од системот, јас би сакал да работам во еден сосема друг период, но бидејќи тој период не беше во мои раце и не можев да направам ништо, сметам дека јас бев немоќен да сменам ништо.

Сеќавање 4#

Моето семејство, пријатели, најблиски

Те молам, кажи ми за твоите блиски односи.

1. Што најмногу цените во односите? Кој беше/сè уште е изворот на тешкотии?

Ако ценам нешто во односите со луѓето, било да се со блиски, но и со луѓе со кои имам професионални или социјални врски, првото нешто што го ценам е човекот. Не гледам никаква лична придобивка, тоа е првиот аспект со кој се соочувам кога сакам да создадам општество, затоа што кога зборуваме за семејство, семејството е дар од Бога, и тука нема некаде каде да се оди, секогаш сакам да подобрам нешто или да пронајдам нешто добро во нив, или да се подобруваме во нешто за моите, било да се совети и што

нешто друго што можам да направам за нив. Но, кога зборувам за меѓучовечки односи, општества, работни места, колеги, создавање ново општество, го ценам тоа.

2. Дали вашите односи се разликуваат некако од оние на луѓето што ги познавате?

Без оглед какви интелектуални или емотивни промени имаме, јас се обидувам со сите мои вештини, со моите совети, целосно, да помогнам на некој начин и да ја најдам најубавата работа што ја поседува човекот и да ја истакнам, така што ме прави среќена да бидам блиска со луѓето. Знам да ценам, можеби дури и на првата средба, и имам чувство дека она што го извлекувам најдоброто од личноста, што мислам дека можеби ја има дури и може да ги натерам да се чувствуваат многу пријатно да се чувствуваат блиски. Ова е тој инстинкт што го имам, за потоа сакам да го развивам, во смисла да бидам нимателна во однос на другите, да имам корист секако и јас за таа личност, во врска со тоа како се однесува, со приказната кој ја раскажува, да знам колку вреди таа личност, да се прегрне после многу долго време и да ја примам личноста во моето семејство, со целата моја способност да му помогнам онолку колку што таа личност никогаш не ми помогна.

3. Што ве прави среќен/задоволена во односите со најблиските?

Ми причинува задоволство кога ги имам, кога им верувам, кога ми веруваат, кога чуваме тајни едни со други.

4. Кој е натешкиот дел од градењето и одржувањето на односите?

Мислам дека не секој го заслужува тоа, не е лесно да се одржи општество, не многу е тешко да се одржи врска во односите со другите. Ако не го заслужувам тоа во смисла да сум блиска за да може да се разговара со таа личност и да ја чува тајната за време на разговорите, исто така имаме штета за таа личност, штета за секој вид проблем што доаѓа од таа личност. Јас сум многу емотивно приврзан кон луѓето, не ги заслужувам кога станува збор енергијата што ја давам на таа личност.

Сеќавање 5#

Мојот внатрешен свет: приватност – хоби – интереси - соништа

Те можам, кажи ми за твојот најинтимен внатрешен свет.

1. Што можете да се наречете свој свет, каде се чувствувате најмногу “дома”?

Говорејќи за внатрешниот свет и себеси, најголемото задоволство го наоѓам во општеството, каде што имам сакани и каде што можам слободно да зборувам, каде можат слободно да ме слушнат и да ме сакаат, и таму каде што слободно на своја сметка ги терам да се чувствуваат добро.

2. Дали имате некое хоби или пасија?

Уживам во работите што ги правев како дете кога не научија нешто да правиме како рачно изработки или да украсуваме. Честопати сум среќна кога се грижам за цвеќињата, кога подарувам подарок што сум го направила сама, уживам кога очекувам нешто, обојувам нешто, украсувам како што ми доаѓа. Сакам да дадам многу, а не другите да ми дадат мене, затоа што мислам дека кога плаќам за другите, се чувствувам многу подобро кога ќе дадам отколку кога ми дадат, и уживам во тоа. Исто така, претпочитам да готвам, да пеам со пријателите.

3. Зошто мислите дека ова е она што ви се допаѓа?

Не знам, можеби ми се допаѓа затоа што овие работи ми даваат многу емоционално задоволство, се чувствувам добро, можеби професијата си го прави своето.

ТЕМА

- Гледајќи назад на вашиот живот како приказна со поглавја и сцени што се протегаат во минатото и во замислената иднина, дали можете да разликувате тема, идеја или мисла што поминува низ целата оваа приказна? Што е тоа?

Сакам да сменам некои работи во себе, но тие се помоќни од мене, со текот на времето станав мајка на моите мали посесивни деца кои се во право, секако дека се во право, но ние живееме живот со многу стрес, со многу информации, иако сум личност со многу емоции, можеби дури и повеќе од другите, знам како да им ја покажам на моите деца, знам дека можам да бидам малку срамежлива, сакам да ми се јават на мобилен телефон, сакам да се јавам, но понекогаш во главата си мислам, дека можеби се

случило нешто, можеби тоа беше она што го слушнав некаде, ова не е добро, тоа е негативно за мене, се обидувам да работам во овој аспект, но немам многу резултати, можеби искуство и контактите со многу луѓе, со многу информации во мојата глава го направија ова, но се обидувам да ги оттргнам кога можам да го направам.

ДРУГО

- **Што друго треба да знам да ја разберам вашата животна приказна?**

Му благодарам на Бога што ми подари толку многу љубов во себе, толку многу љубов да чујам некого, да се соочам со некого, му благодарам за храброста. Храброста да кажам да, храброста да кажам можам, да ја прифатам секоја можност што ми е дадена да се справам со сè во животот и да кажам дека секој може да направи што сака.